

Beste bosbezitters, beste Lapperforters, beste mensen van het GGF

Julie kennen misschien het verhaal van Ovidius waarin de godin Latona met haar pas geboren tweeling in de armen om wat water vroeg aan enkele boeren. De Lycische boeren weigerden haar echter het water van het heldere meertje in het dal. De godin werd kwaad en toverde de onbeschofte boeren om in kikkers die voor eeuwig kwakend in de modder van het vijvertje zouden ploeteren.

De godin Latona wist immers dat het water van het meer iedereen toebehoort, en wel zeker haar dorstige kinderen. Terwijl ze de boeren omtovert roept ze hen dan ook toe: “Moet ik soms jullie toestemming vragen om van de lucht te ademen? Of om in de zon te lopen? Is dat alles misschien jullie persoonlijk bezit?”

Niemand bezit de lucht, niemand bezit de zon, niemand bezit het water van de wereld. En toch eigenen sommigen het zich toe. Het zorgt niet alleen heel vaak voor wrevel en onvrede, het leidt in sommige gevallen zelfs tot oorlog.

Ook bos is een recht. Het groen van de bomen zorgt voor de zuiverheid van ieders lucht. De schaduw zorgt voor ieders koelte en de begroeiing voor de diversiteit van het leven die wij allen moeten respecteren. Ook bossen kunnen dus door niemand zomaar worden toegeëigend.

Zoals een bekend Indiaans spreekwoord zegt: “Enkel wanneer de laatste boom werd gekapt, zullen we beseffen dat we geld niet kunnen eten.”

Indien wij geen respect tonen voor het voor water, de lucht, het leven en het bos, dan worden wij vanbinnen als dikke kikkers en zullen wij uiteindelijk enkel nog zinloos kunnen kwaken in de modder van een uitgeputte, opgebruikte en verwoeste wereld.

Het is dus van belang dat we op een gepaste manier omgaan met onze natuurlijke rijkdommen. Soms moeten we keuzes maken, maar die keuzes mogen niet enkel door economische belangen worden bepaald. Wanneer de ons omringende natuur al te zeer wordt bedreigd, dan betekent dit immers ook steeds in meer of mindere mate een bedreiging voor ons samenleven. Het klimaatprobleem is daar een pertinent en mondiaal voorbeeld van.

Wanneer de verwoesting van de natuur door enkele partijen te grote proporties aanneemt en daardoor de levenskwaliteit van anderen bedreigt, dan verliezen economische rechten aan kracht. Leven is immers eenieders mensenrecht, en dat morele recht staat nog steeds boven het juridische eigendomsrecht. Wie grond bezit, bezit niet het leven van de mensen die er op wonen. Wie grond bezit mag het water niet zomaar vervuilen. Wie grond bezit mag de lucht niet zomaar vervuilen. Wie grond bezit mag het bos niet zomaar rooien.

In de vredesbewegingen weten we dat conflicten voortkomen uit verschillende belangen, maar wij weten ook dat er steeds een mogelijkheid bestaat om het conflict op een vreedevolle manier te beëindigen door eenieders belangen te respecteren en steeds te zoeken naar een oplossing waar we ons allen in kunnen vinden.

Verskillende belangen kunnen overeenstemming vinden. Vrede is altijd een mogelijkheid. Daar moeten we blijven in geloven.

Maar wat we ook moeten blijven geloven is dat fundamentele rechten van elke mens niet mogen geschonden worden.

Jullie, de Lappersforters, de nieuwe bosbezitters en de mensen van het GGF, zijn steeds in beide principes blijven geloven en dat maakt jullie tot een prachtig voorbeeld van actieve geweldloosheid. Jullie strijd werd daardoor gevoerd in de geest van grote figuren zoals Gandhi en Martin Luther King. Hun geweldloze strijd was een strijd voor de sociale rechten van de mens, jullie geweldloze strijd was een strijd voor de ecologische rechten van de mens.

De bossen overlaten aan willekeur van enkelen is immers even absurd als een Indiase boer geen toegang geven tot het zout van zijn eigen zeewater of als een zwarte niet toelaten op de bus. Natuurlijke rijkdommen behoren ons allen toe, de verdeling en het gebruik ervan moeten dus rechtvaardig zijn.

In een tijd waarin Amazonewoud massaal wordt weggebrand om er bijvoorbeeld soja-akkers van te maken, verwoesten we niet alleen de omgeving, de gezondheid en de levensvatbaarheid van de lokale bevolkingen in het woud, maar vernietigen we ook de 'groene longen' van onze planeet, en verzielen we de lucht van elk kind dat waar ook ter wereld geboren wordt.

Een strijd voor bosbehoud is dus een strijd voor de levensvatbaarheid van onze planeet. Of het nu gaat om de grote wouden elders, of onze eigen lokale bossen, ons leven is er steeds mee verbonden, en dus moeten we er wijs mee omgaan.

Laat daarom niemand ontkennen hoe belangrijk het was dat jullie een geweldloze strijd zijn aangegaan. Al ging het zo nu en dan met vallen en opstaan, een overeenkomst werd bereikt met de boscijgers, die alle rechten tracht te balanceren: zowel de sociale, de economische als de ecologische. Het is uiteraard een prachtig voorbeeld waar niet alleen onze politieke leiders, maar ook elke bewuste burger een voorbeeld aan kan nemen. Dus al dreigen er misschien weer enkele donderwolken boven het Lappersfortbos, ik hoop dat jullie zien wat jullie reeds hebben verwezenlijkt, en dat jullie dezelfde geest van geweldloosheid kunnen blijven bewaren om alles tot het einde door te komen.

Met deze brief laat ik dan ook graag een welgemeende proficiat weerklinken. Deze 'proficiat' zeg ik echter niet enkel omwille van het resultaat, maar meer nog omdat jullie in zekere zin zelf 'bos' geworden zijn. Je groeide diepe wortels in het collectieve besef van de mensheid dat de zuiverheid van onze omgeving een recht is van iedereen. Je had een statige stam die niet zomaar buigt voor de grillen van de wereld, maar die de waarheid recht blijft houden. Je had een volle groene kruin die rechtvaardigheid hoog in het vaandel hield. En je gaf je omgeving de zuivere lucht van vrede en geweldloosheid. En die zuivere lucht is vandaag de dag meer dan broodnodig.

Met welgemeende vredesgroeten,

De Post Kyoto Duif,
- Vlaamse Vredesweek 2009

vlaamse vredesweek